

Julius Streicher: “ZABITE NAJLEPŠIEHO Z GÓJOV”

- CZ24 News | 24. dubna 2022

Znalosť Talmudu je nevyhnutná, ak chceme pochopiť nielen talmudské pôsobenie v Palestíne, ktorú nazývajú “Izrael”, ale aj našu minulosť a súčasnosť. Keďže som sa z tých či oných okolností musel dosť hlboko ponoriť do takzvanej “židovskej otázky”, považujem za svoju povinnosť na základe tvrdých údajov, ktoré som za tie roky nazbieral, zostaviť pre každého aspoň stručný prehľad tohto “svätého” a mnohohväzkového traktátu. Pre každého, kto nechce byť otrokom a slúžiť cudzím záujmom - záujmom tých, ktorí sa od nepamäti stavajú proti celému ľudstvu.

Podľa židovskej viery dal Jehova Mojžišovi na Sinaji dva druhy zákonov: ústne a písomné. Tie sú zachované v piatich knihách Mojžišových (Pentateuch alebo Tóra). Považujú sa za menej dôležité ako ústne zákony a každý Žid mal právo ich poznať. Naopak, tajomstvo dôležitejších zákonov zveril Jehova iba Mojžišovi, ktorý ich pred svojou smrťou odovzdal Jozuemu. Ten ich zasa ústne odovzdal svojmu nástupcovi a tak ďalej. – z pokolenia na pokolenie sa odovzdávali slovné zákony, ktoré dal Jehova na Sinaji.

Podľa učenia Židov sám Jehova na Sinaji uznal svoje ústne zákony za nadradené písaným zákonom a prikázal ich zachovávať v najvyššej tajnosti. V 5. storočí pred Kristom začali rabíni zapisovať to, čo sa predtým odovzdávalo len ústnym podaním. Z týchto spisov vznikol Talmud. Jej zostavenie trvalo približne 1000 rokov a bola dokončená v 6. storočí nášho letopočtu.

Židia považujú Talmud za náboženskú knihu. Márne však budeme v jeho 12 hrubých zväzkoch

veľkého formátu (asi 10 000 strán) hľadať to, čo je zahrnuté v bežnom pojme náboženstvo. Je tu množstvo rôznych zákonov, legiend, porekadiel, úvah, diskusií (niekedy o tých najnepatrnejších a najnepodstatnejších veciach), opisov pohlavného styku, nabádania k zhýralosti, pornografie atď. Talmud skrátka učí všetko okrem náboženstva, ak tým nemyslíme zločin, neresti a smilstvo.

Najvýraznejšou črtou tejto "svätej" knihy je nenávisť voči gójom, všetkým nežidom. A treba zdôrazniť, že táto nenávisť nie je náboženského charakteru, ale jednoznačne rasového: židovské náboženstvo je len prostriedkom na dosiahnutie rasovej nadradenosti "Izraela" nad ostatnými rasami. Ovládnutie sveta, zmocnenie sa všetkého bohatstva zeme a nadvláda nad všetkými národmi je tajným snom, ktorý je alfou a omegou túžob talmudistov.

Prvé tlačené vydanie Talmudu vyšlo v roku 1520 v Benátkach, druhé v roku 1550. Obe vydania dostali rabínov do veľkých ťažkostí: už nebolo možné skrývať pravú podstatu židovského náboženstva, morálky, života a politiky. Keď predtým kresťanskí učenci alebo židovskí konvertiti poukazovali na nemorálne alebo zločinecké učenie Talmudu a citovali z neho úryvky, mohli sa vyhnúť tomu, že poukázali na chyby prekladateľa alebo zlý úmysel prepisovateľa.

V treťom vydaní Talmudu, vytlačennom v Bazileji v roku 1581, cenzori vymazali najhoršie urážlivé pasáže proti Kristovi, Márii a cirkvi. Židia však preškrtnuté rúhania pretlačili a vložili do svojich vlastných kníh. To vyvolalo protesty proti tomuto obchádzaniu zákona. Rabínom sa zdalo výhodnejšie nedávať zbrane na útok proti "vyvolenému národu". Preto sa najvyššia rada rabínov v Krakove v roku 1631 rozhodla odstrániť najviac pohoršujúce pasáže zo všetkých nasledujúcich vydaní Talmudu.

Tu je text tohto dekrétu: "Pod hrozbou najvyššej exkomunikácie nariaďujeme, aby v budúcich vydaniach Mišny a Gemary (názvy dvoch častí Talmudu) nebolo vytlačené nič, čo by malo súvislosť - dobrú alebo zlú - so skutkami Ježiša Nazaretského. Preto prikazujeme ponechať biele miesta tam, kde sa otázka týka Ježiša Nazaretského. Takýto kruh - Ó - umiestnený na tomto mieste bude slúžiť ako varovanie pre rabínov a učiteľov, že toto miesto sa má vyučovať pre mladých ľudí len ústne. Ak sa bude dodržiavať táto opatrnosť, učení nazaréni (kresťania) nebudú mať dôvod na nás v tejto veci útočiť." (Drach, Harmonie entre leglise et la synagogue, 1, 167).

Tento príkaz sa prísne dodržiaval vo všetkých nasledujúcich vydaniach Talmudu. Je veľmi príznačné, že vylúčené rúhavé pasáže nie sú odsúdené alebo zakázané na vyučovanie, ale naopak, je predpísané, aby sa vyučovali ústne!

V súčasnosti existujú kompletne preklady Talmudu v angličtine, nemčine, francúzštine a španielčine. (Čo sa týka ruského vydania, ktoré bolo nedávno znovu vydané u nás, podľa názoru odborníkov nie je hodné pozornosti, pretože prekladateľ vo svojom diele vynechal všetko, čo sa mu zdalo škodlivé pre židovstvo, a mnohé veci zmiernil, ba dokonca zmenil. Inými slovami, toto vydanie je obyčajný výmysel, ktorý bol vytvorený zámerne, aby oklamal gójov.) Aby sme však širokú verejnosť oboznámili s obsahom Talmudu, môžeme sa podľa nášho názoru obmedziť na citácie a stručné vysvetlenia.

Všetky úryvky z tohto "bohom inšpirovaného" diela sú prevzaté z ruského prekladu knihy Flaviana Breniera "Židia a Talmud" vydanej v Paríži. Preklad urobil gróf Dmitrij Michajlovič Grabbe.

Ako je známe, židovskí veriaci neuznali v Ježišovi Kristovi Spasiteľa (Mesiáša) a dodnes napäto očakávajú jeho príchod. Mesiáš je v Talmude predstavený ako najkrutejší vládca sveta, ktorý rozdrví gójov kolesami svojho voza a z tých, čo prežili, urobí otrokov a ich majetok dá Židom.

"Hned' ako príde Mesiáš, všetci gójovia sa stanú otrokmi Židov." (Erubin 43 b).

"V tom čase bude veľká vojna, v ktorej zahynú dve tretiny národov. Víťazní Židia budú sedem rokov páliť zbrane porazených. Tí sa podriadia Židom a ponúknu im bohaté dary. Mesiášsky kráľ však neprijme ani kresťanov, ktorí musia byť všetci vyhladení. Všetko bohatstvo národov prejde do rúk Židov a ich bohatstvo bude nevyčísľiteľné. Bohatstvo Mesiáša-kráľa bude také veľké, že len kľúče budú stačiť pre 300 stádných zvierat, aby ich zamkli. Čo sa týka obyčajných Židov, tí najmenší z nich dostanú 2800 otrokov. Po vyhladení kresťanov sa osvietia oči tých, čo zostanú: budú žiadať obriezku a zasvätený odev. Potom budú svet obývať výlučne Židia. Z neobrábanej pôdy sa budú rodiť koláče na med, vlnené šaty a taká nádherná pšenica, že každé zrnko sa bude veľkosťou rovnať dvom obličkám najväčšieho býka." (Sanhedrin 88-99, Simeoni 56; Bachai 72 a, 168; Maschima Jeschua 49 a, 65 b; Pesachim 118 b, 119 a; Jebamot 24 b; Aboda Zarch 3 b atď.).

Medzi Židov nepatria nielen kresťania, ale aj moslimovia. Talmud uznáva pôvod Židov od Boha a gójov od diabla a obriezku ako nevyhnutnú podmienku pre Boží ľud:

"Neobrezaný je cudzinec a pohan a cudzinec a pohan je jedno a to isté." (Berach 47 b; Gittin 70 a; Aboda Zorch 26 b).

"Židia sú Bohu milší ako anjeli, takže ten, kto dá Židovi facku, dopúšťa sa rovnako ťažkého zločinu, ako keby dal facku Božej veľkosti, takže gój, ktorý dá Židovi facku, si zaslúži smrť. (Teraz chápete, prečo bol Alexander Kopcev tak prísne odsúdený! -Y.S.)

Toto rozhodnutie je spravodlivé, pretože medzi všetkými vecami je nepopierateľný rozdiel: rastliny a zvieratá by nemohli existovať bez starostlivosti človeka, a tak ako je človek nadradený zvieratám, tak sú Židia nadradení všetkým národom na zemi. Títo druhí nie sú ničím iným ako semenom dobytku, takže keby Židia neexistovali, nebola by na zemi žiadna milosť, žiadny slnečný lúč ani dážď a ľudia by nemohli existovať." (Chullin 916; Sanhedrin 58 b; Sefer Zeron pa Mar 107 b; Jebamoth 98 a, 63 a; Kethub 3 b; Bachai 153 b atď.).

"Vy, všetci Židia, ste ľudia, ale ostatné národy nie sú ľudia, lebo ich duše pochádzajú zo zlých duchov, kým duše Židov pochádzajú z Božieho Svätého Ducha." (Comment sur le Pentat. 14 a).

"Jedine Židia sú hodní nazývať sa ľuďmi, kým gójovia, ktorí pochádzajú zo zlých duchov, majú dôvod nazývať sa prascami." (Jalkut Reubeni 10 b).

“Židovský národ je hodný večného života, kým ostatné národy sú ako osly.” (Komentár k Oz 1V, 2306, Kol 4).

A takýchto výrokov je veľmi veľa. Najzarážajúcejšie je, že po tom všetkom majú Židia tú drzosť hovoriť o rasizme a hnevať sa na tých, ktorých nazývajú antisemitmi! Skutočne pravdu mal moslimský učenec zo 17. storočia Mirza Hasan Chán, ktorý v duchu poznamenal o talmudistoch (ale nie o Židoch): “Človek sa môže len čudovať, že ich doteraz nevyhubili!”

Tento úprimný výkrik moslima dobre chápu tí, ktorí vedia, že v islame sa taký druh úžerníctva, ako je lichva, mimoriadne odsudzuje, zatiaľ čo v Talmude sa dokonca odporúča – za toto zamestnanie s cudzincami prisľúbil Jehova svojmu “vyvolenému ľudu” požehnanie.

“Nepožičiaš svojmu bratovi striebro ani chlieb, ani nič iné, čo by si mohol požičať na úrok. Cudzincovi budeš dávať podľa vzrastu, ale svojmu bratovi nebudeš dávať podľa vzrastu, aby ťa Hospodin, tvoj Boh, požehnal vo všetkom, čo budeš robiť svojimi rukami v krajine, do ktorej ideš, aby si ju obsadil.” (5 Moj 23, 19 – 20).

Všimnime si a navždy si zapamätajme, že pre Žida je “brat” alebo “blížny” len iný Žid, ale nikdy nie “cudzinec”, (“pohan”), “neveriaci”, “bezbožník”, “neobrezaný” alebo “gój”. Talmud má preto dvojité morálku: jednu voči Židom a druhú voči všetkým ostatným ľuďom.

Tým, že Jehova zakázal Židom okrádať svojich súkmeňovcov, prikazuje im, aby okrádali a vyhubili nahých pohanov.

“Keď ťa Hospodin, tvoj Boh, uvedie do krajiny, o ktorej prisahal tvojim otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi, že ti ju dá, s veľkými a dobrými mestami, ktoré si nepostavil, s domami naplnenými všelijakým tovarom, ktoré si nenaplnil, so studňami vytesanými z kameňa, ktoré si nevytesal, s viničom a olivami, ktoré si nevyсадil, a budeš jesť a sýtiť sa.” (5 Moj 6, 10 – 11).

“Keď ti ho (mesto) Hospodin, tvoj Boh, vydá do rúk, pobi všetkých mužov v ňom ostrým meča. Iba ženy, deti, dobytok a všetko, čo je v meste, všetku jeho korisť si vezmeš k sebe a využiješ korisť svojich nepriateľov, ktorú ti vydal Hospodin, tvoj Boh. Takto budeš postupovať voči všetkým mestám.” (5 Moj 20, 13 – 15).

“Vyhubíš všetky národy, ktoré ti dá Hospodin, tvoj Boh, aby ich tvoje oko neušetrilo. Ak si v srdci povieš: ‘Tieto národy sú početnejšie ako ja, ako ich môžem vyhnáť? Neboj sa ich, spomeň si, čo urobil Hospodin, tvoj Boh, faraónom a celému Egyptu... To isté urobí Hospodin, tvoj Boh, všetkým národom, ktoré si ty oblúbil. Hospodin, tvoj Boh, bude tieto národy pred tebou postupne vyháňať; nebudeš ich môcť rýchlo vyhubiť, aby sa proti tebe nerozmnožila poľná zver.

Ale Hospodin, tvoj Boh, ti ich vydá a uvedie ich do veľkého zmätku, takže zahynú. Vydá ti do rúk ich kráľov a ty vymažeš ich meno z nebies; nikto sa ti nepostaví, kým ich nezlikviduješ. (5 Mojžišova 7, 16 – 24).

Práve na základe týchto nespočetných výrokov a na základe učenia Talmudu o vlastníctve gójov takým či onakým spôsobom. Ako už bolo spomenuté, úžera je vynikajúcim prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa. Preto Talmud píše: *“Boh prikázal požičiavať peniaze gójom, ale nie inak ako na úrok; preto namiesto toho, aby sme im pomohli, mali by sme im škodiť, aj keď nám ten človek môže byť užitočný, ale voči Židovi by sme takto konať nemali. (Maimonide, Sepher Mizv. 73, 4).*

Talmud tak nalieha na nevyhnutnosť úžery, že radí Židom, aby už v rodinách zvykli svoje deti požičiavať na úrok. (Baba Mezia 75 a). Boli časy, keď židovská úžera dosahovala neuveriteľné rozmery. Napríklad v Jansenových “Dejinách reformácie v Nemecku” nájdeme uznesenie nemeckého

snemu, ktoré zakazuje Židom vyberať viac ako 43 percent ročne, pretože tí pri pôžičkách na mesiace, týždne alebo dni dostávali 300, 400 a dokonca 600 percent ročne!

Okrem úžery Talmud predpisuje "vyvolenému národu" vo vzťahu ku gójom podvod, falšovanie, klamstvo, podvádzanie, prísahu, krivú prísahu, pokrytectvo atď.

"Je zakázané vrátiť gójom, čo sa im stratilo: kto vráti gójom, čo sa im stratilo, nenájde milosť u Boha." (Sanhedrin 76 b; Baba Kamma 13 b; Sefer Mizvot, Gaddol 132, Kol 3).

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

"Dať gójom to, čo stratili, znamená postaviť neverného človeka na rovnakú úroveň s Izraelitom, a teda dopustiť sa hriechu." (Sanhedrin 1 c).

“Kto vracia neveriacemu stratenú vec, hreší, lebo tým posilňuje moc zlého.” (Jad7 Chag. Hil. Gez.).

“Ak má gój zmenku Žida, ktorá dokazuje, že požičal peniaze Židovi, a gój túto zmenku stratil, Žid, ktorý ju našiel, nie je povinný ju gójovi vrátiť, pretože záväzok jeho brata v Izraeli zanikol od okamihu, keď sa zmenka našla. Ak má Žid, ktorý našiel potvrdenku, napriek tomu v úmysle vrátiť ju gójovi, treba mu v tom zabrániť. (Nethib. 1V).

“Ak sa gój pri vystavovaní potvrdenia pomýli v prospech Žida, Žid by si mal povedať: “Ja nič neviem. Gój by sa však nemal nechať pomýliť, pretože sa možno pomýlil zámerne, aby Žida vyskúšal.” (Sefer Mizvot Gaddol).

“Je dovolené oklamať gója. Ak však niečo predáte židovskému spoluobčanovi alebo od neho niečo kúpate, nesmiete ho podviesť. (Baba Mezia 61 a. Bechoroth 13 b).

“Ak Židia celý týždeň chodili napravo i naľavo a klamali kresťanov, nech sa (Židia) v sobotu zídu a chvália svoju šikovnosť, hovoriac: “Musíme vyrvať srdce gójom a zabiť najlepších z kresťanov.” (Juden babg 21).

“Pravdivému (t. j. Židovi) je dovolené klamať.” (Megila 13 b, Jalkut Rubeni 20, 2).

“Kto je múdry, zaoberá sa peňažnými záležitosťami, pretože podľa Tóry je to najširšia oblasť činnosti a je ako prameň, ktorý nevysychá.” (Baba Bathra 173 b).

“Neexistuje nižšie povolanie ako poľnohospodárstvo. Kto investuje 100 guldenov do obchodu, denne konzumuje mäso a pije víno. Kto ich investuje do poľnohospodárstva, uspokojí sa s omrvinkami so soľou.” (Jebammoth 63 a).

“Ak má Žid spor s cudzincom, necháš svojho brata vyhrať spor a povieš cudzincovi: “Toto vyžaduje náš zákon. Ak však Žid nemá dôvod vyhrať, musíte cudzinca dráždiť rôznymi intrigami, a tak zabezpečiť, aby Žid vyhral. (Baba Mezia 113 a).

“Kto chce, aby jeho sľuby boli počas roka neplatné, nech na začiatku roka povie: “Nech sú všetky moje sľuby neplatné.” (Nedarin 23 b).

“Všetky sľuby, všetky záväzky, všetky sľuby a všetky prisahy, ktoré sme vyslovili a prisahali dodržiavať od tohto dňa Veľkého odpustenia až do toho istého dňa budúceho roka, nech sú odložené a zničené, nech sú neplatné a nemajú žiadnu hodnotu. Chceme, aby naše sľuby neboli sľubmi a naše prisahy boli prisahami.” (Modlitba Kol Nidre – “Všetky sľuby”).

Na sviatok Veľkého odpustenia alebo Súdneho dňa (Jom Kippur) ho v každej synagóge slávnostne recituje a spieva celé zhromaždenie a oslobodzuje Židov od sľubov a prísľubov, ktoré dali gójom.

Modlitba Kol Nidre jasne ukazuje, do akej miery možno veriť prísazným svedectvám židovských svedkov.

Celá morálka Talmudu je založená na už spomínanom názore farizejských rabínov o nadradenosti židovského človeka nad gójskym zvieraťom. Takáto nadradenosť oprávňuje Izrael disponovať nielen majetkom, ale aj životom a smrťou gójov.

“Prikázanie ‘Nezabiješ’ znamená, že syn Izraela nemôže byť zabitý, a gój a kacír nie sú synmi Izraela.” (Jad Chag. Hilch Rozerch., Hilch Malachim).

“Najlepších z gójov zabíjajte.” (Kidduschim 82 a; Sophrim 15; Mechlito C. Bechallam).

“Gój, ktorý študuje Talmud, a Žid, ktorý ho s Talmudom oboznamuje, si zaslúžia smrť. Žid, ktorý napíše preklad z Talmudu alebo zo spisov rabínov, je považovaný za zradcu a je tajne zabitý.” (Sanhedrin 59 a, Schaar Teschub 78 b).

“Je zakázané ľutovať neveriaceho, keď ho vidíme topiť sa v rieke alebo inak zahynúť. Ak sa chystá zahynúť, netreba ho zachraňovať.” (Jad. Chag. Hilch Aboda Zerah). (Preto talmudskí sionisti nedovolia sanitkám dostať sa k zraneným Palestínčanom!)

“Existuje prikázanie o zabíjaní cudzincov, ktorí sú podobní dobytku. Toto zabíjanie sa vykonáva podľa Zákona, pretože tí, ktorí nepatria k židovskému náboženstvu, sú obetovaní Jehovovi. Kto prelieva krv gójov, obetuje Bohu.” (Jalkud Simeoni, Ad Pentat. 245, Col 3; Miederach Bamidebar Robba).

“Každý, kto nepatrí do synagógy alebo od nej odpadol, má byť nenávidený, opovrhovaný a zničený. Ak kacír spadne do priekopy, nemal by byť odtiaľ prepustený, a ak je v priekope rebrík, mal by byť vytiahnutý so slovami: “Robím to preto, aby sa tam nedostal môj dobytok.” (Rosch Emmeunna 9, Aboda Zarch 26 b).

“Kto chce zabiť zviera a náhodou zabije gója, je nevinný a nezaslúži si žiadny trest.” (Sanhedrin 78 b).

“Gój, ktorý vedome zabije Žida, je rovnako vinný, ako keby zabil celý svet.” (Sanhedrin 37 a).

“Gój, ktorý sa rúha, zvädza ženu alebo zabije iného gója, musí byť uznaný za nevinného, ak prestúpi na židovskú vieru. Ale ak zabije Žida, je jedno, či je obrezaný alebo nie, musí byť zabitý.” (Sanhedrin 71 b).

“Je napísané, že naše zajatie bude trvať, kým nebudú zo zeme vyhladené všetky národy, ktoré slúžia modlám. Ale všetky národy sú modloslužobníci. Je o nich napísané: “Vymažte ich z povrchu zeme a zničte každú spomienku na nich ako na Amáleka.” (Zohar 1, 25 a, 219 b).

Obvinenia kresťanov z modloslužby a nazývanie ich modloslužobníkmi sú v Talmude veľmi časté, rovnako ako rúhanie sa Kristovi, Panne Márii, svätým a askétom Cirkvi. Tu je len niekoľko úryvkov z talmudickej “múdrosti”.

“Kresťania nie sú nič iné ako modloslužobníci. Sú ešte vinnejší ako ostatní modloslužobníci, lebo ako Boha uctievať bezbožného odpadlíka Žida, ktorý praktizoval čarodejníctvo, dokonca jeho meno treba nahradiť pri zmienke o ňom slovami: “Ten, ktorého pamiatku treba zničiť”. (Aboda Zorch 2 a).

“Všetci zradcovia Izraela, ako Ježiš Nazaretský a jeho nasledovníci, majú byť zabití a hodení do jamy zatratenia.” (Jad Chaz., Aboda Zorch, Perk. 10).

“Pre Žida je vždy správne, keď ozbrojenou rukou napadne a zabije kresťana.” (Tamže, Folio 4 b).

Pri otvorení ktorejkoľvek kapitoly Talmudu určite narazíte na výrazy, ktoré sa v slušnej spoločnosti, ako sa hovorí, nemajú vyslovovať. Túto knihu, niekedy nazývanú “druhá židovská Biblia”, napísali ľudia, ktorí zrejme nemajú zmysel pre hanbu ani česť. Veľký priestor je venovaný zobrazeniu neprirodzených a divokých sexuálnych zvráteností: znásilnenie, styk s deťmi, šelmy atď. To všetko je opísané v otvorene pornografickom jazyku, ktorý žiadny iný národ na svete vo svojich posvätných knihách nepoužíva.

V Biblii Mojžiš hovorí: “Nepožiadaj ženu svojho blížneho. Ale manželka tvojho blížneho je pre Žida len manželka iného Žida, nie gója. Najznámejší autori Talmudu, rabíni Raši, Bakai a Lévi, svorne učia

“Bohom vyvolený” ľud, že tam, kde nie je manželstvo, nie je cudzoložstvo a že manželstvo možno uzavrieť len medzi ľuďmi. Gójovia sú však len živočíšnym druhom, a preto nemôžu uzatvárať zákonné manželstvá, ktoré majú božský pôvod.

“Orol Talmudu” Maimonides píše: “Je dovolené zviesť ženu, ak nie je Židovka.” (Jad Chaz. Hilch, Melachim). Konajúc v súlade s morálkou Talmudu, jeho slávni autori – rabíni Eliezer, Nachman, Akiba, Meir, Tarfon a ďalší – robia nežidom to, čo by sa hanbil napísať aj markíz de Sade a všetci ostatní slávni zhýralci. Opisujúc svoje vlastné nechutné aféry, učia svojich židovských spoluobčanov, ako zvádzať “hlúpych gójov”, aby ich zahanbili a zmiešali ich krv s ich židovskou. Tu je niekoľko úryvkov, ktoré nie sú obscénne, ale poskytujú predstavu o tom, čo Talmud píše o cudnosti a cudzoložstve.

“Žena je kloaka plná nečistoty.” (Schabbat 152 a).

“Všetky neverné ženy sú neviestky.” (Jebbamot 61 a).

“Manželstvá pohanov sú neplatné. Preto sa Žid nedopúšťa cudzoložstva, ak má styk s manželkou neveriaceho. Mojžiš hovorí: “Nebudeš túžiť po manželke svojho blížneho, a kto by sa dopustil cudzoložstva s manželkou svojho blížneho, zaslúži si smrť. Keďže sused nežida nie je blížnym Žida, Žid si nezaslúži trest, ak znásilní jeho ženu.” (Sanhedrin 52, 2).

“Muž môže so svojou ženou robiť, čo sa mu zachce, ako s kusom mäsa, ktoré sa môže jesť pečené alebo varené, podľa chuti.” (Neddarin 20 b).

“Žid môže mať styk s akoukoľvek heterodoxnou ženou, ako sa mu zachce.” (Maimonid, Jad hasaka 2, 2).

“Všetci súhlasia s tým, že styk detí sa môže začať, keď majú 9 rokov a 1 deň.” (Sanhedrin 69 b).

“Naši mudrci hovoria, že žena je vhodná na súlož, keď má 3 roky a 1 deň.” (Aboda Sara 37 a. Schaar Kirjath arba).

Vzhľadom na skutočnosť, že posvätné spisy každého národa skutočne odrážajú jeho charakter, vzhľad a perspektívu, je zjavne možné získať správny obraz o Židoch na základe Talmudu.

Pred viac ako tromi tisícročiami začali Židia svoj historický život. Väčšinu času žili v diaspóre medzi inými národmi. Ani historické kroniky, ani ich posvätné knihy však nesvedčia o jedinom prípade židovskej lojality voči pôvodnému obyvateľstvu, ktoré ich pohostinne prijalo. Naopak, všetky ich “Bohom inšpirované” sväté spisy sú plné zrady, zrád, vzbúr a revolt Izraela proti národom, medzi ktorými žili. Z dávnych čias si pripomeňme aspoň život “Božieho” ľudu v Egypte, Kanaáne, Perzii a Rímskej ríši.

“Aman povedal kráľovi Artaxerxovi: “Je jeden ľud rozptýlený a roztrúsený medzi národmi vo všetkých krajoch tvojho kráľovstva a ich zákony sa líšia od zákonov všetkých národov a neplnia zákony kráľa; a kráľ ich nemá takto nechať.”” (Ester 3, 8 – 9).

Žiaľ, Hamanove slová neboli vypočuté. Židia žili a žijú podľa svojich vlastných zákonov a nemajú v úmysle opustiť to, čo ich učí Talmud.

“Keď ideš do vojny, nechod pred vojskom, ale za ním, aby si sa ľahšie vyhol nebezpečenstvu.” (Pessachim 113 a).

“Cisár povedal rabínovi Tanhumovi: “Pod’k nám, budeme jeden národ. Rabín odpovedal: “Ale my,

ktorí sme obrezaní, nemôžeme byť ako vy. Prijmite obriezku a budte ako my.” (Sanhedrin 39 a).

“Tóra, ktorá prináša život Izraelu, prináša smrť gójom.” (Vaikra Raba C. 1).

“Okrádanie gójov je dovolené.” (Baba Mezia 111 b).

“Boh prikázal Židom krv pohanov, lebo je napísané: ‘Nenecháš ani jednu dušu nažive’.” (Vaikra Raba C. 3).

“Každý Žid, ktorý prelieva krv bezbožných, robí toľko, koľko môže urobiť, aby priniesol Bohu obeť.” (Rammidber Raba c. 21).

“Gójovia sú zvieratá v ľudskej podobe, stvorení na službu Izraelu, lebo kráľovským deťom sa nepatrí prijímať láskavosti od zvierat v podobe zvierat, ale majú prijímať láskavosti od zvierat v podobe človeka.” (Midrasch Talpioh 255 d).

“Gójovia sú stvorení, aby slúžili Židom. Majú orať, siať, kopať, kosiť. Mlátenie, preosievanie a mletie. Židia sú stvorení na to, aby prijali všetko pripravené.” (Berachot 58 a, b).

“Ak sa Židovka vydá za pohana, jej deti sa považujú za deti smilnice.” (Jebammoth 16 b).

Rabíni a s nimi celý “vyvolený národ” tvrdia, že ich náboženstvo hlása ľudstvu najvyššie a najhumánnejšie zásady morálky, pričom citujú príslušné texty zo svojich svätých písém. “Zabúdajú” však povedať, že krásne citáty, ktoré uvádzajú, sa týkajú len samotných Židov. Zvlášť často títo páni radi opakujú: “Miluj svojho blížneho ako seba samého. Talmud však jasne hovorí, že pre Žida je sused alebo brat len jeho súkmeňovec a spolu veriaci. Všetci ostatní sú gójovia, pohania, modloslužobníci, cudzinci, nepriatelia Jehovu a Židov. Nie sú to ani ľudské bytosti, ale iba stvorenia podobné ľuďom, ktoré boli stvorené, aby slúžili Židom. Majú byť vyhladení alebo zotročení a všetok ich majetok má byť odobratý v prospech “Božieho ľudu”.

Od dávnych čias je ich cesta ku konečnému cieľu, ktorým je ovládnutie sveta, založená na lži, podvodoch, úžere, úplatkárstve, násilí, lúpeži, rabovaní a mnohých ďalších podvodoch a podvodoch. Talmud, ktorého cieľom je vytvoriť celosvetové židovské kráľovstvo, je tou najnemorálnejšou knihou na svete, pretože za božské zákony uznáva tie najhoršie zverstvá svojho ľudu. Inými slovami, židovské náboženstvo vyjadrené v Talmude nie je ničím iným ako právomocou danou “vyvoleným”, aby okrádali, využívali a vyhubili všetky ostatné národy a vlastnili celý svet.

Vzhľadom na to, že dnes sú už takmer všetky tajomstvá judaizmu odhalené a stali sa, ako sa hovorí, verejne známymi, dalo by sa očakávať, že vyhlásia: “Náš Boh Jehova a naše posvätné knihy – Talmud a Šulchan aruch (Talmudská osnova pre každodenný život) – nás učia morálke, ktorá je nezlučiteľná s univerzálnym, všeobecným ľudstvom. Váš vzťah k nám (Židom) je úplne iný ako náš vzťah k vám (nežidom). Teraz sa však dobrovolne vzdávame svojej výlučnosti a pripájame sa k univerzálnej morálke!” Ak by sa tak stalo, nepochybne by boli s radosťou prijatí do univerzálnej rodiny národov. Je však otázne, či sa to niekedy podarí: Talmud je príliš blízky srdcu nielen ortodoxných či konzervatívnych Židov, ale aj ateistických, “pokrokových” Židov – všetkých burzových špekulantov, revolucionárov a novinových pochlebovačov. V skutočnosti to nebol Talmud, ktorý zrodil Žida, ale Žid zrodil Talmud! Táto kniha najlepšie odráža podstatu judaizmu a možno povedať, že bola napísaná krvou “vyvolených”.

Židia, ktorí žili viac ako 2000 rokov podľa učenia Talmudu, sa tak pripútali k jeho duchu, že teraz dokážu myslieť a konať len v talmudických pojmoch, aj keby samotná kniha už neexistovala! Talmud vyhlasuje najvyšší “Boží zákon”: “Príroda bola stvorená pre Židov a je im daná k dispozícii spolu so všetkými svojimi bohatstvami. Jedným z týchto bohatstiev prírody, podobne ako mnoho iných

užitočných živých tvorov, sú aj gójovia, určení na osobnú službu synom Izraela.

Talmud vo svojich 12 zväzkoch obrovského rozsahu obsahuje všetko najdôležitejšie nielen z dejín Židov za posledné dve tisícročia, ale aj právne ustanovenia týkajúce sa ich súdneho, náboženského, hospodárskeho a štátneho života, opisy ich mravov, zvykov a každodenného života, ich postoj ku gójom, návod na získanie svetovej moci a neúprosne prísne učenie o zachovaní rasovej čistoty. (Tie sú mimochodom oveľa prísnejšie ako nacistické norimberské zákony.) Talmud teda nie je len náboženským učením, ale aj ústavou a štatútom celosvetového židovského štátu bez hraníc.

Talmud ("druhá Biblia") je pre Židov akýmsi "Novým zákonom" lží, podvodov, úžery, krádeží, násilia, lúpeží, vražd, nenávisti, nepriateľstva, cudzoložstva, pornografie, zhýralosti, zrady a podplácania. Všetky tieto talmudické "evanjelizácie" sa vyučujú na židovských školách a seminároch. A to sa deje už stáročia, generáciu za generáciou, a v kresťanských krajinách! Vyvolený národ uskutočňuje svoje základné snahy a túžby podľa morálneho kódexu Talmudu: "Nezabiješ Žida, ale zabiješ pohana; nepodvedieš Žida, ale podvedieš pohana; neokradneš Žida, ale okradneš pohana; nescudzoložíš so Židovkou, ale zcudzoložíš s pohanom; neoklameš Žida, ale oklameš pohana" atď. atď. Z tohto zvláštneho, Bohom daného národného pohľadu vyplýva, že "Boží ľud" by mal byť izolovaný, žiť zdržanlivým životom, uchovávať svoje tajné plány a viesť opatrný, ale zároveň nelútostný boj proti svetu gójom.

Ostatné národy, preniknuté svojou prirodzenosťou univerzálnou morálkou a vierou vo všeobjímajúceho Boha, nebeského Otca, ktorého svätú vôľu im zvestovali Sahadeva a Yandra poslaní do Atlantídy, Hermes v Egypte, Manu, Krišna a Budha v Indii, Zoroaster a Mitra v Perzii, Lao-c' a Konfucius v Číne, Pytagoras, Sokrates, Platón a Aristoteles v Grécku, Kristus v Rímskej ríši, Mohamed v Arábii atď. , nedokážu pochopiť existenciu náboženstva založeného na úplne opačných morálnych princípoch. Bez ohľadu na to, koľko náboženstiev existuje, cieľom každého náboženstva je pestovať dobro a odstraňovať zlo. Na druhej strane judaizmus je náboženstvo, ktorého základom nie je dobro, ale zlo: skazenie, okradnutie, zotročenie a vyhladenie celého ľudstva. Je zrejmé, že zvláštne náboženstvo židovstva, ako ho vykladá Talmud a "Šulchan Aruch", nekáže "svojim" ľuďom vôľu Boha, Otca na nebesiach, ale vôľu jeho protikladu - satana.

V judikatúre európskych štátov sa otázka, či sú Talmud a Šulchan aruch pre Židov stále záväzné ako knihy práva a morálneho učenia, objavila ešte pomerne nedávno. Napríklad už začiatkom minulého storočia vypovedal hebreista profesor Kohn, ktorý bol predvolaný pred nemecký súd: "Talmud je aj v súčasnosti pre Židov zdrojom morálneho učenia a slúži ako základ ich náboženstva a morálky."

O tom, ako Židia vnímajú Talmud, svedčí aj nasledujúci úryvok zo švajčiarskych novín "Israelitisches Wochenblatt" z 18. októbra 1935:

"Talmud je skutočnou pokladnicou objavov, v ktorej sú zachované najvzácnejšie duchovné poklady: veda, kultúra a pravá ľudskosť. Talmud svojou prezieravosťou, duchaplnosťou, neporovnateľnou jasnosťou, hlbokou a rozvážnou logikou, najvyššou morálkou a morálnym učením bol a je najväčším dielom, aké kedy svet vytvoril.

Lahko by sme mohli uviesť mnoho ďalších úryvkov, ktoré potvrdzujú, že judaizmus všetkých čias a všetkých krajín kladie Talmud na najčestnejší piedestál a jeho učenie považuje za povinné.

Pritom každý, kto sa dostatočne oboznámil so "svätými" knihami židovského národa, musí dospieť k jedinému záveru: židovské náboženstvo je - z univerzálneho hľadiska - zločinné a nemorálne a môžu ho vyznávať len úplní darebáci a zločinci.

Židia veria, že Jehova stvoril našu zem špeciálne pre svoj "vyvolený" národ a dal ju len im ako ich

výlučné vlastníctvo. Z toho logicky vyplýva, že všetko, čo existuje na zemi, patrí židovskému národu a že všetko živé mu musí poslúchať a slúžiť. Toto základné učenie je kľúčom k odhaleniu židovského náboženstva a celej historickej činnosti židovského národa.

Ak ešte nie všetko na zemi patrí Židom a slúži im, Talmud má nasledujúce vysvetlenie:

“Kedysi dávno bol na zemi raj. Potom všetky cennosti a všetka moc na zemi patrili Židom. Potom Jehova za neposlušnosť potrestal “vyvolený” ľud tým, že mu vzal majetok aj moc, kým si vlastnými silami nevybojoval späť to, čo stratil. Keď Jehova uvidí, že Židia túto úlohu riadne splnili, pošle Izraelu mesiáša na znak zmierenia s nimi. Mesiáš konečne založí židovský svetový štát a obnoví raj na zemi pre Izrael – na večnosť.” (Sefer Haikarim 111, 25 a; Jebamoth 46 a; Baba Bathra 53 a).

Talmud uvádza niekoľko údajov o radikálnom rozdiely medzi ľudským Židom a zvieračím Gójom, ktorý dáva Židovi právo užívať život a majetok Gójom podľa vlastného uváženia. Všetci rabíni, autori Talmudu, uznávajú ľudskú prirodzenosť Židov a živočíšnu prirodzenosť pohanov (gójov). Neustále prirovnávajú gójov raz k psom, raz k oslom, raz k prasatám, nie však z dôvodu urážky, ale vedecky a v rámci svojich odborných úvah. Talmudisti dospeli k záveru, že Žid má plné právo robiť s gójmi to, čo by robil s akýmkoľvek iným zvieraťom: kupovať, predávať, biť, zabíjať.

“Všetky pozemské dobrá sú dané človeku. Ale človek je len Žid. Preto pohan nemôže legálne vlastniť majetok, rovnako ako divé zviera nemá legálne právo na les, v ktorom sa ukrýva. Tak ako možno s čistým svedomím zabiť divé zviera a zmocniť sa jeho lesa, tak možno zabiť alebo vyhnáť gója a zmocniť sa jeho majetku. Majetok gója je ako opustená vec: jeho skutočným vlastníkom je Žid, ktorý sa ho zmocní ako prvý. A to je spravodlivé, pretože Boh dal Židom moc nad životmi a majetkom iných národov. Ak gój ukradne aj menej ako halier, hrozí mu za to smrť. Na druhej strane, Žid sa môže zmocniť majetku gójov podľa vlastnej vôle, pretože tam, kde je napísané: “Neublížiš svojmu bližnému,” nie je napísané: “Neublížiš gójovi. Preto Žida nemožno obviňovať z krádeže, pokiaľ neokradol iného Žida. Ak však okradol gója, vzal si len svoj vlastný majetok. “Ó, Žid, život gójov je v твоjich rukách, a už vôbec nie ich peniaze!” (Baba Bathra 54 b; Sefer Haikarim 111, 25; Jalkut Simeoni 83, Kol 3; Jebamoth 47 b; Sanhedrin 57 a; Explic. du Pentat. 213, 4).

Je zrejmé, že nie je možné prevziať všetok majetok gójov naraz, otvorene a priamo. Preto Talmud odporúča Izraelu, “aby pripravil gójov na celom svete o všetok ich majetok”, aby svoj cieľ dosiahol skrytými, nepriamymi spôsobmi, ktorých uvádza veľa: úžera, podvod, falšovanie, lož, podvod, krivá prisaha, úplatkárstvo, pokrytectvo, úskok, zrada, chamtivosť atď.

Život Židov od kolísky až po hrob, či už si to uvedomujú alebo nie, je nepretržitý boj za podriadenie gójov “vyvolenému národu”. Neúnavne budujú “ľudský chrám” a gójovia túto stavbu neustále znášajú.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Zdroj : <http://www.gazeta-nd.com.ua/rubrics/dela-raznie/224.php>

Překlad: Boris Mesár, cz24.news